

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consilarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De personis ecclesiasticis

Corvinus van Beldern, Arnold

Francofurti ad Moenum, 1708

VD18 10184902

De Vinculo personali impeditis, non ordinandis. Tit. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62002)

Redditis rationibus, etiamsi administrans remanserit debitor, non videtur tamen removendus ab Ordinibus, cum nullo jure sit cautum, ob debitum privatæ personæ induci hoc impedimentum; *Zaf. in com. ad d. tit. num. fin.* & prohibitionis causâ cessante, cesset ipsa prohibitio: *c. cum cessante. 60. de appellat.* Nisi & simul ponatur paupertas; quia non haberet sustentationem congruam; *de qua in fin.* aut debitum tale, cujus nomine lis, aut molestia moveatur: Tunc enim eadem est ratio, quæ in superioribus, ac proindè idem impedimentum. *Zaf. d. loc. & num.*

TITULUS. XX.

De Vinculo personali impeditis non Ordinandis.

SUMMARIA.

1. Continuatio.	<i>Domino ordinatus.</i>
2. Cur non servi.	6. <i>Qua de servis disposita,</i>
3. Quid si Dominus consentiat.	<i>& in Originariis, Adscriptitiis, &c. obtinent.</i>
4. Qualis consensus esse debet.	7. <i>Quid de Libertis.</i>
5. Quid si servus ignaro	8. <i>Curialibus.</i>

Vinculum personale ordinationem impedit in servis, & qui eorum veniunt nomine, colonis, originariis, adscriptitiis, monachis; Item in libertis & Curialibus.

In servis; *toto tit. de serv. non ordin. & tot. dist. 64. 2. can. in famos. 17. caus. 6. qu. 1.* non quod vilis conditio ponat indecentiam, cujus Canones non videntur habuisse rationem, *can. admittuntur. 21. d. dist.* quod illa pertineat ad bona vel mala fortunæ, & cum
Ecc 3 pravis

*Orvinus
Personis
res, Ecclesiarum*

IV

32

pravis moribus nullam habeat conjunctionem. *Zaf. in Comm. ad decret. tit. de serv. non ordin. num. 2. quam ratione justitiæ, respectu Domini ex una parte, nè illi fiat injuria; re suâ invito subtractâ; unde procedunt blasphemia in nomen Divinum & Sacrosanctam fidem; ex altera verò parte religionis causa; cujus ministerio non posset vacare servus ordinatus, si apud Dominum, relinquatur; aut ab eo in servitute abstrahatur. can. quicumque dist. dist. 54. c. 2. eod. Debet enim esse communis ab aliis, qui divina militia est aggregandus, nec à castris Dominicis, quibus nomen dedit, aliquo necessitatis vinculo abstrahendus. c. 1. d. dist. Siquidem hoc vergeret in totius collegii clericalis verum periculum. c. 1. eod. Melius igitur est, ut id præcaveatur, quod vituperari potest, & ante tempus occurratur, quam ut post causam vulneratæ remedium quaeratur. l. ult. C. in quib. caus. in integr. rest. non est.*

3 Sed *servitus* non inducit obstaculum perpetuum absolutæ, quædiu durat & non consentit Dominus. Eo, sive expresse *can. 1. & 2. can. generalis. 12. d. dist. c. 1. 2. 3. 4. 5. de servis non ordin. tacite, consentiente;* vel si sciat sacris initiari servum suum, & non contradicat; *can. si servus. 20. d. dist. Azor. Instit. moral. part. 1. c. 1. cap. 4. §. si passus. vers. item si servus* (qui non potest videri non consentire in libertatem, cum qui vult consequens, & velit antecedere servus fit liber & validè ordinatur. *d. can. si servus. c. 1. de filiis prætorum. can. nulli. 2. d. dist. 54.*

4 *Consensus* is Domini debet esse *absolutus & simplex*, ita ut nulli obsequio retento servus legitimam libertatem consequatur: *d. can. nulli. 2. can. quicumque. 5. d. dist.*

Num qui retento obsequio, manumittitur, pro eo, quod ad huc Patroni servitute tenetur obnoxius, ad ordinem Ecclesiasticum nullatenus est promovendus, nè quandò voluerit ejus Dominus, ex Clerico servus. *d. can. quicumque. 5. vers. qui verò. can. multos. 23. ult. d. dist.*

Non repugnat tamen manumissioni conditionem apponi, clericali non repugnantem; veluti de operibus spiritualibus præstatis

dis, aut etiam de non præstandis officiis iustitiæ aut gratitudini repugnantibus. *c. 2. de cond. appost. & ibi Abbas. Zaf. d. loc. num. 3.*

Ordinatus servus domino nesciente vel contradicente, manet quidem ordinatus, quia servitus non tam inducit incapacitatem, quam irregularitatem quæ non impedit characteris impressionem. Ordinatus tamen in minoribus, redigitur in pristinam servitutem, & Domino volenti restituitur, & deponitur. *can. ex antiquis. can. frequens. cum seq. d. dist. c. 2. ubi Gloss. de serv. non ordin. Gam. de Sacram. præfand. ult. supplic. damnatis. qu. 5. num. 9.* Nam cum ejus ordinatio ab actu facto sit remota, prævalet regula; *Quod nulli fraus sua debeat patrocinari*; nisi annus fuerit elapsus, computandus, non à tempore ordinationis, sed scientiæ; quod tanti temporis dissimulatio ponat consentium; aut nisi per triennium hæserit in monasterio: *d. c. si servus. 20. & ibi Gloss. verb. anius. Hostiens. d. tit. Sayr. de censur. lib. 6. Miranda in man. Pralat. tom. 1. qu. 17. art. 2. conclus. 4. in fin. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 5. cap. 4. num. 46.* Sacerdos autem ordinatus manet quidem in gradu suo in reverentiam Sacerdotii; *d. can. ex antiquis. & can. frequens*: mulctatur tamen amissione peculii, si quod habet, quod Domino cedit; eo quod sciens se servum passus est ordinari; *d. can. ex antiquis.* si non habet, restituitur domino, non tamen ad serviles, sed spirituales operas ei præstandas. *d. can. frequens. in fin. d. e. nullus. Henric. in sum. lib. 14. cap. 8. §. 7. in princ.* Diaconus ordinatus, non aliàs restituendus Domino, quam si Vicarium præstare nequeat, aut aliàs satisfacere; *d. can. ex antiquis.* Quod & in Subdiacono hodie observatur. *c. pen. de serv. non ord.*

Sed hæc ita, si bona fides Ordinantis, & aliorum qui exhibuerunt testimonium suffragetur: nam si scienter servum alienum, ignorante vel contradicente Domino ordinaverit, is quidem fit liber, sed ordinator Domino ejus tenetur duos servos æquè bonos tradere. *can. si servus absente. 19. d. dist. sin. Ordinatorem excuset bona fides, non etiam eos qui obtulerunt, tenebuntur hi ad prædictam satisfactionem. d. can. si servus absente. Gloss. in fin. in d. c. 1. de serv. non ord.*

Cæterum ordinatus ignorante Domino non videtur contrahere novam irregularitatem, aut suspensionem, cum nullus canon id habeat,

Ordinatus
Personis
Ecclesiæ
IV.
32

beat, & postea, domini consensu superveniente, aut cum manu-
tente, desinat, absque dispensatione ulla, esse irregularis, utpote
regularitatis fundamento sublato. *Zaf. d. tit. num. 5.*

Quæ diximus, sunt intelligenda de servis ex utroque parente ser-
natis; cæterum natus patre servo, matre verò libera, liber est, & ho-
tè poterit ordinari. *c. fin. & ibi Gloss. & Dd. eod. Paleot. b. de nobis & sp-
riis. cap. 15. num. 4. Campan. d. cap. 8. num. 10. vers. ut tamen.*

6 Quæ de servis diximus, de *originariis* quoque *adscriptis*, &
colonis qui terræ colendæ perpetuò sunt adscripti, intelligenda vide-
tur; propter easdem rationes, quæ & in ipsis existere videntur. *d. can. 1.
d. dist. 54. & can. generalis & can. admittuntur. eod.*

7 *Liberti* sine Patronorum consensu ordinari non debent, quan-
vis non tanta in eis, sicut in servis, esse videatur quoad hoc observari.
can. fin. d. dist.

8 *Curiales*, qui propter aliquod officium Curie sunt addicti, ordi-
nari non debent: *can. precipimus 10. dist. 34. can. 1. & 2. & per tot. dist.
51. can. un. dist. 53. can. si quis. dist. 77. can. infames. 6. qu. 1. Synodus
in sum. verb. Ordo. 4. qu. 2. vers. nec septimò. Majol. de irregular. lib. 1.
cap. 5. Petr. in Oeconomia Canonica class. 1. cap. 2. §. 4. in fine. Campan.
d. rub. 11. cap. 24. quamdiu sunt tales. can. Ofius dist. 61. can. 2. c.
3. dist. 51.*

Horum nomine veniunt hîc, qui in quacunque seculari Curia
caussis sanguinis sunt ministri, quomodocunque cooperentur ad illas,
ut Tabelliones, sollicitatores, procuratores, & inferiores ministri,
qui vel denuntiant, vel scribunt sententiam, vel aliquod simile me-
nus exhibent. *Suar. de censur. tom. 5. disput. 47. sect. 4. num. 1. c.
de & Sayr. de censur. lib. 6. cap. 14. num. 9. Monachi ordinari non pos-
sunt, nisi Abbate consentiente. can. 1. dist. 58. c. ad aures. 5. de re-
por. ordin.*